

puritanus

tiszta művészet / pure art

BENCZÚR Emese / BÓDI Kati / ERDÉLYI Gábor
HERBERT Anikó / HEGEDŰS Gyöngyi / KOVÁCS
Tamás László / LOSONCZY István / LUZSICZA
Fanni / PASITKA Róbert / SZŐCS Géza / SZÜTS
Miklós / VÁLI Dezső / VÁSÁRHELYI Antal
VESZELY Beáta / VOTIN Dóra / ZOLTAI Bea

Hegyvidék Galéria

Budapest

2017.09.07-22.

A minimális beavatkozással megalkotható
teljesség elérésének művészi kísérletei.

A semmi és a valami határán egyensúlyozás.

Kortárs magyar művészek szakrális munkáinak
kiállítása az Ars Sacra Fesztivál keretében.

Kurátor: KÖRÖSVÖLGYI Zoltán

*Artistic experiments of achieving maximal
fullness with minimal intervention.*

Balancing on the edge of nothing and something.

*An exhibition of works by contemporary
Hungarian artists, as part of Ars Sacra
Festival.*

Curated by: Zoltán KÖRÖSVÖLGYI

Dr. BÉKÉSI Sándor: Puritanus

a „Puritanus – tiszta művészet” című kortárs kiállítás megnyitója, 2017. szeptember 7-én a Hegyvidék Galériában

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Nagyon megtisztelő, ugyanakkor rendkívül nehéz olyan kiállítás bevezetőjéhez szavakat találni, ahol tizenhat egymástól életkorban, világlátásban és stílusban különböző kortárs képzőművész–személyiség alkotásai kerülnek bemutatásra. Itt és most a Hegyvidék Galériának e csoportos kiállításán ezzel a nehézséggel szembesülünk. Nincs más megoldás tehát, mint megtalálni azt az egyetlen pontot, amelyben ez a sokféleség metszi egymást. Nem kell nagyon keresgélni, ez a pont a kiállítás címében már nagyon találóan kijelöltetett: *puritanus*. A sokféleség egyetlen közös metszésében az a szempont, ahonnan mindegyik alkotó munkája a többivel együtt értelmezhető. *Puritanus* –, vagy ahogy a kiállítás kurátora megfogalmazta: a minimális beavatkozással megalkotható teljesség elérésének tiszta művészete.

Ez az eklektikus gyűjtemény valójában nem kiállítás, hanem *kiállítás*. Nem a kiábrázolás könnyedsége most a mérce, hanem a képvisélet nehézsége. Nem a képekről van szó ugyanis, hanem az emberi felelősségről szavak nélkül. Túl van már az önmutoztatáson, a tehetség fitogtatásán, a ki-mit-tud-on és a kivagyiságon, ami a művészet velejárója immár a reneszánsz óta, ha nem korábról. Bármilyen furcsa, valójában nem a műalkotásokon van itt a hangsúly, hanem az alkotó emberen, még pontosabban az *emberen*. Úgy, ahogy van, minden sallang nélkül, őszinte mezítelenségében. Puritánul – tisztán. Így állunk meg a bemutatkozó sokféleség *puritanus* jelzővel ellátott egyetlen metszéspontján, hogy tájékozódni tudjunk a különböző megnyilvánulás között.

Puritán. Mit is jelent ez tulajdonképpen? Sok mindent jelent, amely jelentések tiszteletre méltó kiállítások, ugyanakkor – vigyázat! – a botrány veszélyével is járhatnak.

Elsősorban történeti vonatkozása értelmében a puritán a *puritanizmust* jelenti, amely angolszász talajból a 17. században virágzott ki. Egyfajta vallásos alapú felvilágosodás. A hitet az élet minden területén kívánta érvényesíteni, a tudományok hasznosításában éppúgy, mint a tiszta erkölcsben, a kegyes életvitelben, valamint az önigazgatás függetlenségében. Ugyanakkor ez a puritanizmus könnyen törvényeskedővé vált, boszorkányokat kreált és megátalkodottan üldözte őket. Botrány lett a javából.

Esztétikai értelemben a puritán a *formai megvalósulás egyszerűségét*, minden díszről, szépeltől–tetszelgő külsőségektől való megtisztítását jelenti. A fogalom az ábrázolt alakzatok jelle redukálását, olykor elvonatkoztatását: absztrahálását is magába foglalja. Az archaikus művészet nemes formáitól a minimál art-ig. Viszont ennek is megvan a maga veszélye, amely nem más, mint a kóklerség. Mindenféle artisztikum, emberi hitelesség és szakrális mélység nélkül bemázolni, összefirkálni, megerősokolni egy tárgyat. Ez is botrány, bármennyire kendőzik is a sznobok.

A puritán továbbá a mű tartalmára is vonatkozhat – mint *gondolati tisztaság*, önfegyelem, az össze nem tartozó dolgok keveredésének, egybemosásának kerülése. Az úgynevezett transzparencia: átláthatóság, egyértelműség és kristályszerkezet. Rendszer. Az alkotó tiszta kiállításához tartozik ez is, azonban könnyen a puritán botrányává csaphat át, amikor a dolgok túlzott leegyszerűsítésével valamilyen ideológia kiszolgálójává silányul. Aztán az alkotó erkölcsét, életvitelét illetően beszélünk *puritán alkatról*, olyasvalakiről, aki sohasem alkoszik meg művészi elhivatásában, egyedül vezérlő csillagát követi. Sem pénz, sem karrier, sem politikai, hatalmi elvárás vagy ajánlás, sem egyéb társadalmi vagy személyes érdek nem befolyásolja. Azt hinnénk, ez már igaz kiállítás a javából, de a botrány csírája ott búj ki az önmagát felépítő tisztaságmítoszban is. Az esszéus tisztáknak és fény fiainak szektás kizárólagossága, a könyörtelen és szánalom nélküli steril erkölcsösség, a fehérkesztyűs pacifizmus, a mások iránti teljes részvétlenség és ezzel együtt a sértődöttség pártossága jellemzi ezt a puritánást.

Azt látjuk tehát, hogy az ember vagy alkotó ember önmagából kimunkált puritánsága igencsak kétértelmű, és könnyen a gőg okozta bukáshoz vezet. A *puritanus* egyetlen érvényes lehetősége csak abban az esetben adott mindannyiunk számára, ha azt nem mi munkáljuk ki magunkból magunknak, hanem az *Úristen égeti ki belőlünk*. Amikor a 17. zsoltárral azt mondjuk: „Uram, megpróbáltál engem” (Zsolt 17, 3). Ez az isteni próbatétel, az *epürószisz*; minden salaktól tűzben történő megtisztítást jelenti. A fekélynek, a betegségnek, a gőgnek, az önhittségnek kiégetését az Isten beszéde által, amely olyan tiszta a zsoltár szerint, mint „a kohóban megolvasztott ezüst hétszer megtisztítva” (Zsolt 12, 7). Azt mondják a fizikusok, hogy az ezüstnek hétszeri kiolvasztása már technikailag lehetetlen, mert elméletileg az már az anyag esszenciáját nyeri ki belőle. Az Isten által végbevitt purifikálás pedig az emberből azt az esszenciát, azt a személyiséget égeti ki, *amilyennek ő szeretne látni minket*: az alázatban, ami felemel; a semmivé levésben, ami a teljesség felé tart; az áldozattá válásban, ami a győzelem garanciája. Annyiban *puritanus* – tiszta e kiállítás, amennyiben az isteni kegyelem tisztítja azzá, miközben lemondunk önmagunkról és teljesen átadjuk magunkat neki: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem” (Mt 8, 2). Ettől *ars sacra*, szent művészet az, amivel kiállunk úgy, amint vagyunk, őszinte vallomással. Ennek a kiállításnak, pontosabban: kiállításnak látogatója és nézője persze arra kíváncsi, miként mutatkozik meg az alkotásokban az ember belsejét átjáró isteni tűz purifikációja? Miként tesznek bizonyosságot a látható műtárgyak alkotójuk kegyelmi megmártóztatásáról? Ennél a kérdésnél elkerülhetetlenül paradoxonba ütközünk. A paradoxon pedig az, hogy annál szellemibb az üzenet, minél inkább vállalja anyagi voltát. A hétszer megtisztított anyag már szellem és információ, amelynek mégiscsak csak az anyag lehet a hordozója. Az Isten által megtisztult személyiség is magában a megtört, mulandó emberben tapintható ki. A *puritanus* művészet is csak az anyagon képes egészen lelki, szellemi tisztaságú lenni, érzékeny finomság, a lélek érintése, mint a kőkemény rögös, rideg földön a szűz fehér hó friss illata. Nem hiába az évmilliók megkövültsége, mert a lélek jelentősebb nyomot hagy, mint egy dinoszaurusz lábnyom. Az anyag és a szellem együvé tartozásának paradoxonjával szembesülünk, amelyben egyik sem szakadhat le a másiktól, s az anyag szerepe éppen a szellem érvényre juttatásában óriási. E paradoxon mentén – amely a Lukács evangéliumában csodát jelent – lássuk végül egy-egy pillantás erejéig, a művek miként képviselik a megtisztult embert?

Szüts Miklós porózus akvarellpapírján a nedvességét veszített festék porszemecskéi érdes, rőt felületként maguk felett lebegtetik a lélek leheletét. Votin Dóra a kiszáradt, semmirevaló fa erezetéből, repedéséből és rusztikus durvaságából fordítja át tekintetünket anyagi szárnyakkal az anyagtalan szellemi világra. Bódi Katinál a buborékos üvegbe fújt és a falevél erezetébe szőtt kéz olyan formában tanúskodik a titok ajtaját megnyitó Kulcs örökségéről, mint a pompejii kövült láva negatív emberi lárvái. Erdélyi Gábor *Színeváltozása* a selyemszálak örületes gonddal készített, precíziósan finom átmeneteivel idézi meg az anyagban a Krisztus-jelenés *kabód*-ragyogását. Kovács Tamás vasba és térbe hajlított héber betűje épp e robosztus anyagba és tér-idő-résbe ható isteni hangot képviseli. Váli Dezső a teret és csendet olyan síkba feszíti ki a színek végleges lehalkításával, hogy csupán egy festett betű az egész. Akár lehetne Pasitka Róbert Messiást hirdető textus-textúrájú kódexlapjának iniciáléja is. Zoltai Bea a szentek szentjét átsejditő függöny-kárpitja, Veszely Beáta kultikus lepedőjének ló-lenyomata, Vásárhelyi Antal geometrikus világarchitektúrája, Szócs Géza finoman metszett és karcolt, szénné égett lemeztöredéke, Luzsicza Fanninak elkötelezett életek bőrébe égetett Krisztus-jele, Losonczy István a vászon textúrájára építő tónussorozata, Hegedűs Gyöngyi digitális kép-szöveg-mozgatása a kurzorral, amely képtelen kiütni a utolsó-kezdő betűt ama bizonyos Név elé, Herbert Anikó és Benczúr Emese társadalmunkat figyelmeztető installációi – mind-mind *vállalva a szennyes mulandóságot*, önmagukon túl arra irányítják a figyelmet. Arra, Akinek hatalma van megtisztítani minket. Akinek így énekel a zsoltáros: „Az irgalmashoz irgalmas vagy: a tökéleteshez tökéletes vagy. A tisztával tiszta vagy, s a visszához visszas vagy” (Zsolt 18, 26–27).

Igen tisztelt jelenlévők, a kiállítást ezennel megnyitom.

—

Dr. Békési Sándor teológus, a budapesti Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának egyetemi docense, a Rendszeres Teológiai Tanszék vezetője teológiai esztétikából doktorált 2004-ben. Kutatási és oktatási szakterületei közé tartozik a dogmatika, az etika, az antropológia, a teológiai esztétika és az apologetika. Számos könyv, könyvrészlet, tudományos szakkikk szerzője, a KRE Egyházművészeti Intézete, valamint a Porta Speciosa szaklap alapítója és volt vezetője. Korábban dolgozott lelkészként, valamint animációs filmművész végzettségének megfelelően rajzfilmrendezőként is.

Dr. Sándor BÉKÉSI: Puritanus

Opening Speech of the Exhibition "Puritanus – Pure Art" at the Hegyvidék Gallery, Budapest, on September 7th, 2017

Ladies and Gentlemen,

It is an honour, though a very difficult task, to find the right words for the opening of an exhibition, where works by sixteen artists and individuals, who differ in age, ideology and style, are on show. Here and now, at this group exhibition of the Hegyvidék Gallery, we have to face this difficulty. So there is no other solution than finding the sole point, in which the elements of this multitude intersect. We do not need to search long, as this point is assigned very appositely in the title of the exhibition: *puritanus*. This is the angle, in the intersection of the multitude, from which the works of every exhibitor can be interpreted together with that of the others. *Puritanus* –, or in the wording of the curator: the pure art of reaching wholeness with minimal intervention.

In fact, this eclectic collection is not an exhibition; it is a *protrusion*. It is not the lightness of depiction, that serves as a measure, rather the difficulty of representation, – since we are not talking about images, but about the human responsibility without words. It is beyond self-ostentation, flaunting, talent shows and one-upmanship, which have been accompanying art since the Renaissance, if not earlier. Whatever odd, the focus is not on the works of art, but on the artist, more specifically on the *human*, as it is, without any frippery, in its honest nakedness, purely. This is how we stand at the sole intersection of the exhibited multitude, marked with the adjective *puritanus*, to be able to orientate among the different manifestations.

Puritan. What does this word actually say? It has many meanings, which are all respectful protrusions, but – beware – they might as well pose a risk of scandal.

First of all, in the sense of historic concern puritan means *puritanism*, which flourished in the 17th Century, from Anglo-Saxon roots. It was a certain religion-based enlightenment, wishing to put across faith in all fields of life: in the utilisation of sciences as much as in the pure moral, the pious lifestyle and the independence of self-government. However, this puritanism could easily become legalistic, creating and unrepentantly hunting witches. It turned into a real scandal.

In the aesthetic meaning puritan means *the simplicity of realisation in form*, the purification from all decoration, all ostentatious externals. The idea also embraces the reduction of shapes represented, into signs, sometimes abstraction, too. From the noble forms of archaic art to minimal art. It has a danger, however, which is nothing else but mountebankery: splotching, doodling, violating an object without any artistic value, any human credibility and sacred depth. This is a scandal, too, no matter how much gloss the snobs put on the truth.

Furthermore, puritan might also relate to the contents of the work of art – as the *purity of thought*, self-discipline, avoiding the mixing up and confusion of things not belonging together. The so-called transparency, clarity and crystal structure. System. This is also part of the pure protrusion of the artist, but it might turn into the scandal of the puritan, when with the oversimplification of things it might downgrade into the servant of an ideology.

We can also speak of a *puritan character*, regarding the morals, the lifestyle of an artist, someone who never bargains in his or her artistic calling, who only follows his or her leading star. Someone who is not affected by money or career, expectations or recommendations of politics or power, and no other social or personal interests. We would believe, this is real protrusion, finally, but the sprout of scandal is there in the self-constructing myth of purity. The sectarian exclusivity of the pure Essenes and the sons of the light, the cruel and ruthless sterile morality, the white glove pacifism, the complete lack of compassion towards others and the partisanship of resentment walking hand in hand with it, are all characteristic of this puritanism.

We can see that the puritanism of the human or the artist elaborated from himself or herself is ambiguous indeed, and might easily lead to a fall by pridefulness. The only valid possibility of the *puritanus* is only given to all of us, if it is not elaborated by us, but *burned out of us by the Lord*. When we say with Psalm: "You probe my heart" (Psalm 17:3). This is the divine proving, the *epyrosis*; meaning the purification from all dross in fire. The burning out of the sore, the disease, the perkiness, the false pride by the word of God, which, according to the Psalm, is as pure as the "silver in a melting-pot set in the earth, refined and purified seven times over" (Psalm 12,7). Physicists say that melting the silver seven times is technically impossible, as, theoretically, that would gain the essence of the material from it. Purification carried out by God gains essence from the human, the personality, *as He would like to see us*: in the submission that would raise us; in turning into nothing that would head towards fullness; in becoming a victim which is the guarantee of victory. This protrusion is as *puritanus* – pure, as it is purified by divine grace while we give up ourselves and give over ourselves to Him: "Lord, if you are willing, you can make me clean." (Matthew 8:2). This is what makes our protrusion *ars sacra*, sacred art, as we are, with honest confession.

Visitors and viewers of this exhibition, or more exactly: protrusion, are, however, curious of how the purification of the divine fire pervading the human interior is manifested in the works of art. How do the works exhibited witness of the bath of mercy their creators took? At this point we inevitably come up against a paradox. The paradox is that the more the message undertakes its material character, the more spiritual it is. The material purified seven times is already spirit and information, the carrier of which can still be the material. The personality purified by God is palpable in the broken, temporal human itself. It is in the material, where *puritanus* art, too, can only be spiritually entirely pure, sensitive finesse, the touch of the soul, as the fresh scent of the untouched, white snow on the cold ground. The fossilisation of the millions of years is not in vain, because the soul leaves a deeper mark than the footprint of a dinosaur. We face the paradox of material and spirit belonging together, in which none of them can secede from each other, and the role of the material is huge exactly in the enforcement of the spirit. Let us see along this paradox – which means miracle in the Gospel of Luke – how the works of art represent the purified human being.

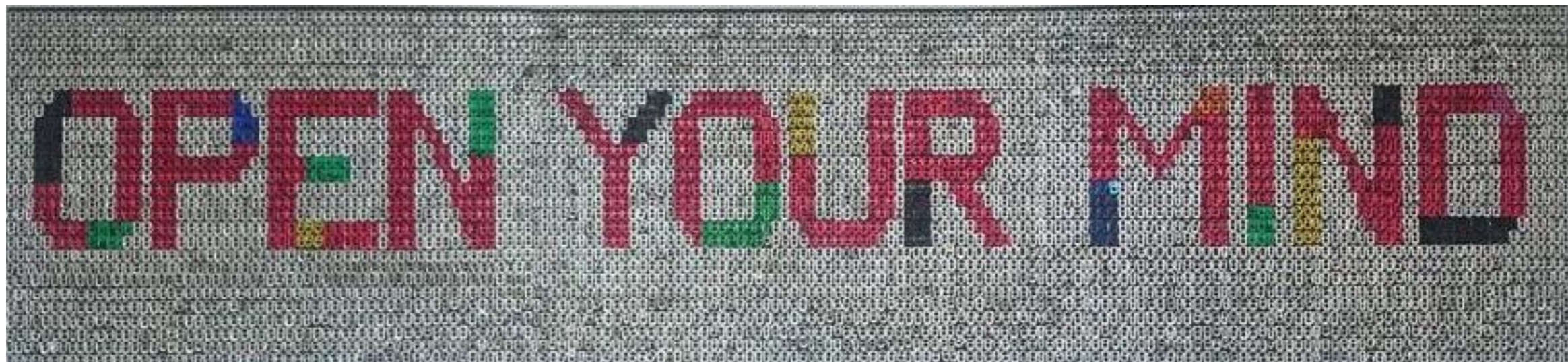
In Miklós Szűts's porous watercolour paper the motes of paint, having lost the moisture, flutter the breath of the soul above themselves as a rough rusty surface. Dóra Votín turns our view from dry veins, cracks and rustic roughness of the useless wood to the incorporeal spiritual world. In Kati Bódi's works the hand blown into bubbly glass and woven into the veins of a tree leaf witness on the heritage of the Key opening the door of secrets as the negative human larvae of the petrified Pompeii lava. Gábor Erdélyi's *Transfiguration / Change of Colours* invoke the *cabod*-shining of revelation of Christ in the material by its precisely fine transitions created with a frenetic care of the silk piles. Tamás Kovács's Hebrew letter bent into steel and time represents the divine voice penetrating this robust material and the space-time gap. Dezső Váli stretches the space and the silence by the ultimate lowering of the colours into such a plane, that the whole thing becomes a painted letter only. It could even be an initial of the text-textured codex page by Róbert Pasitka, proclaiming the Messiah. Bea Zoltai's curtain-carpet implying the Holy of Holies, Beáta Veszely's horse-print on a cultic veil, Antal Vásárhelyi's geometric world architecture, Géza Szócs's finely carved and scratched, burned slab fragment, Fanni Luzsicza's signs of Christ burned into the skin of the committed ones, Gyöngyi Hegedűs's digital image-text-movement with the cursor, which is incapable of hitting the last initial letter to start that certain Name, Anikó Herbert's and Emese Benczúr's installations warning out society – undertaking the filthy caducity, all point our attention beyond themselves. To the One who has the power to purify us. Who the psalmodist sings the following to: "To the faithful you show yourself faithful, to the blameless you show yourself blameless, to the pure you show yourself pure, but to the devious you show yourself shrewd." (Psalm 18:25-26)

Honourable guests, the exhibition is now open.

—

Dr. Sándor Békési theologian, docent at the Faculty of Theology of the Károli Gáspár University of the Reformed Church in Hungary, Budapest, Head of the Department of Systematic Theology and Ecumenical Studies. He wrote his PhD in Aesthetic Theology in 2004. His fields of research and education include Dogmatics, Ethics, Anthropology, Aesthetic Theology and Apolgetics. He is an author of several books, chapters, articles, founder and leader of the Institute of Liturgic Arts at the KRE and the journal *Porta Speciosa*. Previously, he worked as Pastor, and, according to his other field of studies, as Animation Film Director.

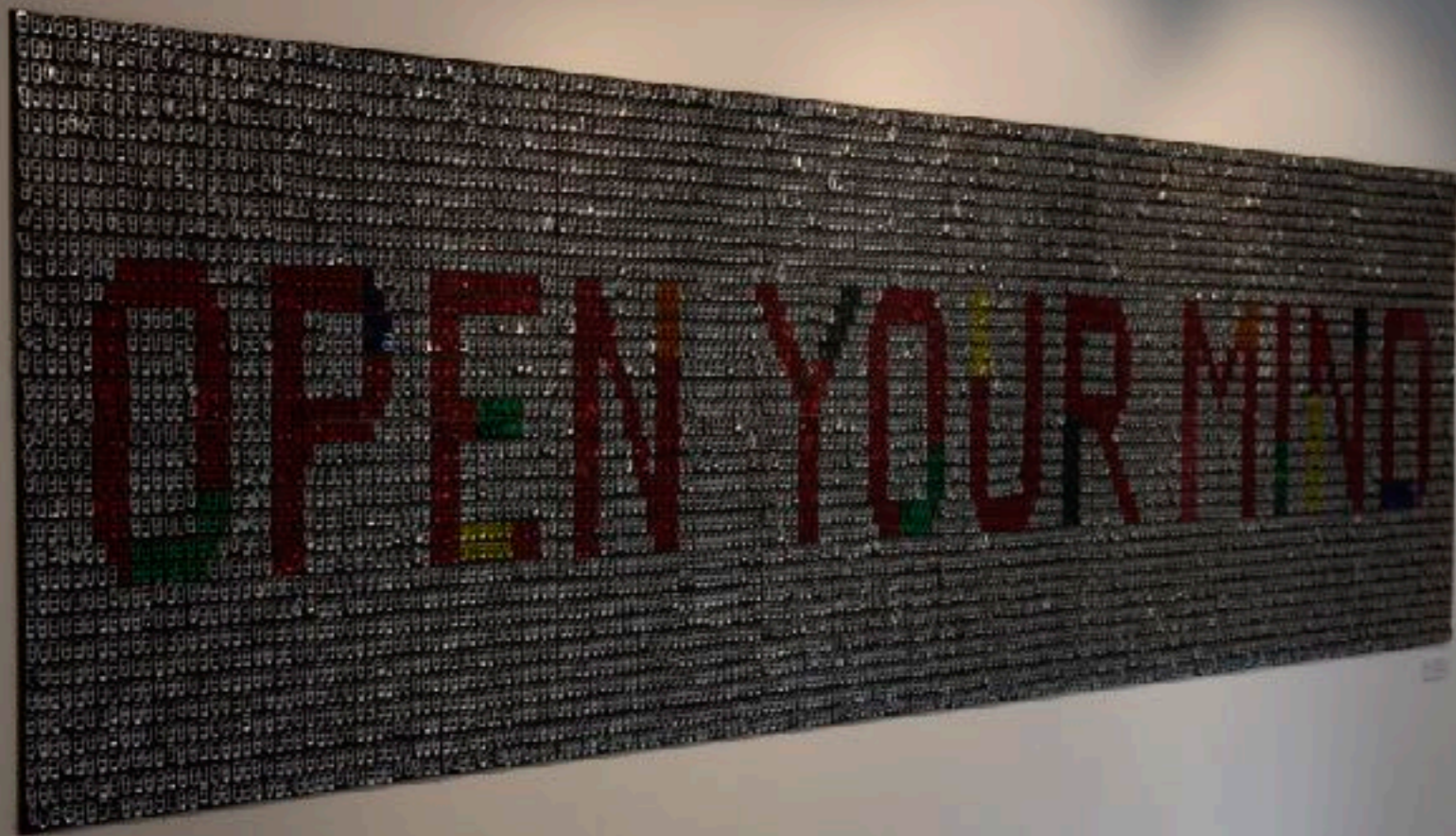
BENCZÚR Emese

OPEN YOUR MIND
installáció, változó méret (jelenleg 400x100cm)
2017

OPEN YOUR MIND
installation, evolving size (currently 400x100cm)
2017

Eldobott fém italosdobozok nyitófülei szövődnek ragyogó szöveggé Benczúr Emese folyamatosan bővülő installációján. A protestáns esztétikából ismert szöveg-mint-képkalkotó elem a kiállítás központi szándékát is megfogalmazza.

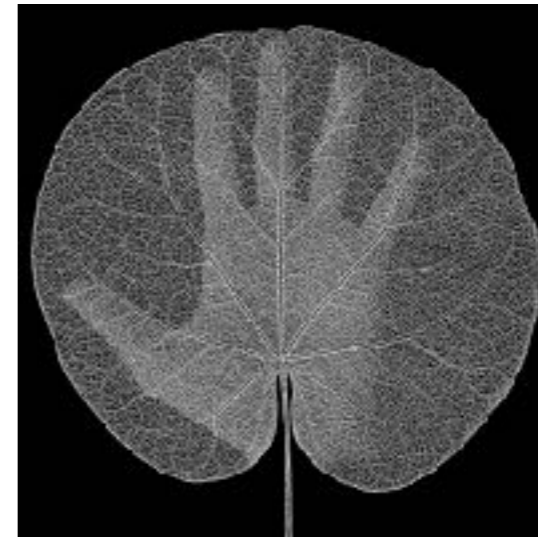
Discarded metal drink can openers are woven into a shining text in Emese Benczúr's continuously evolving installation. The text-as-image well-known from Protestant aesthetics also formulates the central aim of the entire exhibition.

BÓDI Kati

ÖRÖKSÉG
rogyasztott üveg, vaskulcs, 30x40x25cm, 2006

HERITAGE
fused glass, iron key, 30x40x25cm, 2006

CREAT
digitális nyomat, vászon, 50x50cm, 2011

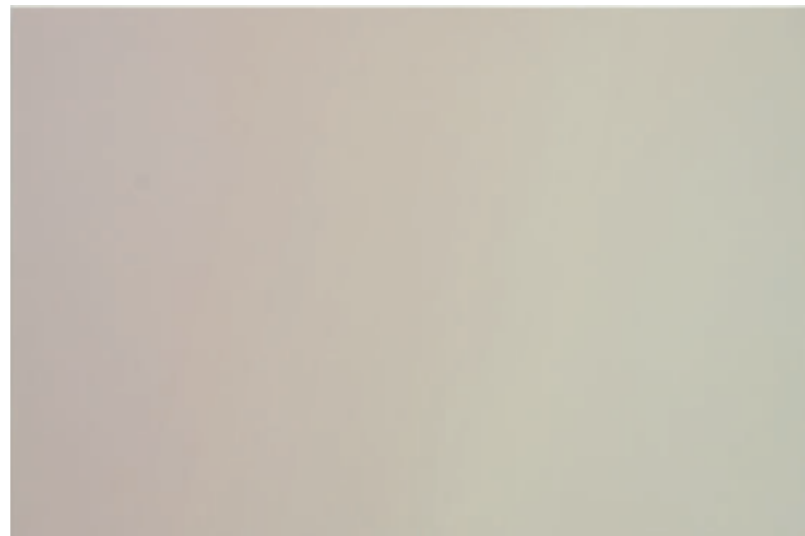
CREAT
digital print, canvas, 50x50cm, 2011

Bódi Kati kiállított munkáinak központi eleme a kéz: egyik barátjának és annak fiának keze örökségünk direkt és áttételes lenyomataként lebeg előttünk az installáción.

The hand is a central element in Kati Bódi's works exhibited: the hands of a friend and his son hang in front of us as direct and indirect hints in this installation.

ERDÉLYI Gábor

SZÍNEVÁLTOZÁS
olaj, vászon, selyem, 100x150cm, 2002

TRANSFIGURATION - CHANGE OF COLOURS
oil, canvas, silk, 100x150cm, 2002

A man with glasses and a woman with long blonde hair are looking at a large white panel in an art gallery. The man is wearing a dark blue hoodie and jeans, and the woman is wearing a black top. They are both looking thoughtfully at the panel. In the background, there are several framed pictures on the wall.

„Ruhája olyan tündöklő fehér lett, amelyet a földön ruhafestő nem tud fehéríteni.” (Mk 9,3) Erdélyi Gábor Színeváltozásán az evangéliumi történet mellett gyógyítástörténetként sejlik fel a hófehér selyemrétegekkel elfedett-gyógyított vérvörös-hófehér színátmenet.

“And his raiment became shining, exceeding white as snow; so as no fuller on earth can white them.” (Mark 9:3) The red-white transition of colours in Gábor Erdélyi’s Transfiguration – Change of Colours, strikes through the layers of snow white silk covering it as a history of curing besides the story well-known from the Gospel.

HERBERT Anikó

FEKETE
vegyes technika, 30x30x10cm, 2016

BLACK
mixed technique, 30x30x10cm, 2016

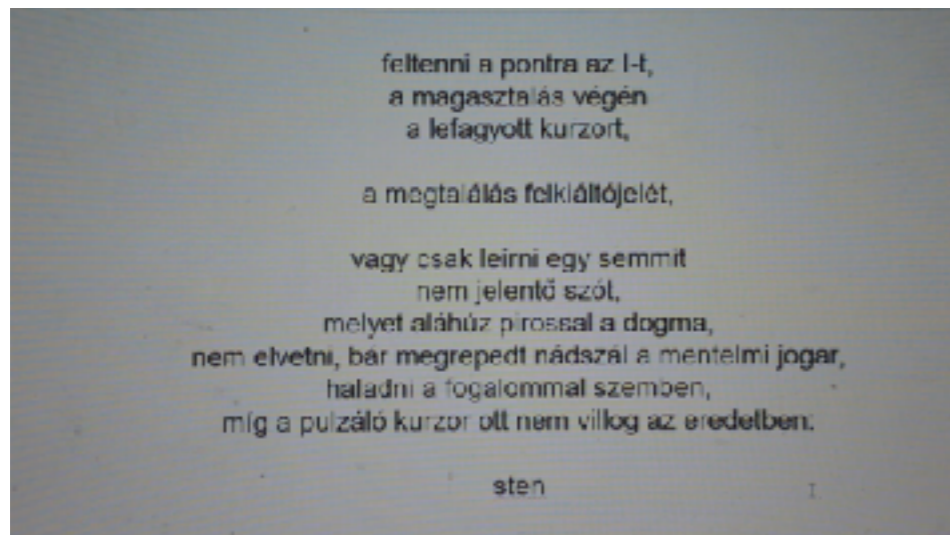
FEHÉR
vegyes technika, 30x30x10cm, 2016

WHITE
mixed technique, 30x30x10cm, 2016

Herbert Anikó páros installációján a természeti lenyomat orientalizáló jellegű újraalkotásával láttatja a kettősség mellett a vörös övvel az élet átfogóságát.

Anikó Herbert makes – beside the duality of the world – the comprehensiveness of life seen, with the use of the red belts in her double installation.

HEGEDŰS Gyöngyi

CÍM NÉLKÜL
video, 2017

NO TITLE
video, 2017

KÉPE ÉS HASONLATOSSÁGA
fénykép, archív pigment nyomat, 40x50cm, 2017

HIS OWN IMAGE AND SIMILITUDE
photography, archive pigment print, 40x50cm, 2017

feltenni a pontra az l-t,
a magasztalás végén
a lefagyott kurzort,
a megtalálás felkiáltójelét,
vagy csak leírni egy semmit
nem jelentő szót,
melyet aláhúz pirossal a dogma,
nem elvetni, bár megrepedt nádszál a mentelmi jogar,
haladni a fogalommal szemben,
míg a pulzáló kurzor ott nem villog az eredetben:

sten

A kurzor végtelen lüktetése az Isten szó első betűjének helyén a szöveg vitalitására mutat rá, a fényképen látható két asszony és a kép címe Isten esztétikájával kapcsolatban tesz fel számunkra kérdéseket Hegedüs Gyöngyi provokatív munkáiban.

The endless pulse of the cursor in place of the initial character of God ("Isten" in Hungarian) points at the vitality of the text, while the two ladies and the title of the photograph raises questions in relation to the aesthetics of God in Gyöngyi Hegedüs's provoking works.

KOVÁCS Tamás László

HÉ
kézzel hajlított krómacél, 35x28x28cm, 2014

HE
hand bent chrome steel, 30x28x28cm, 2014

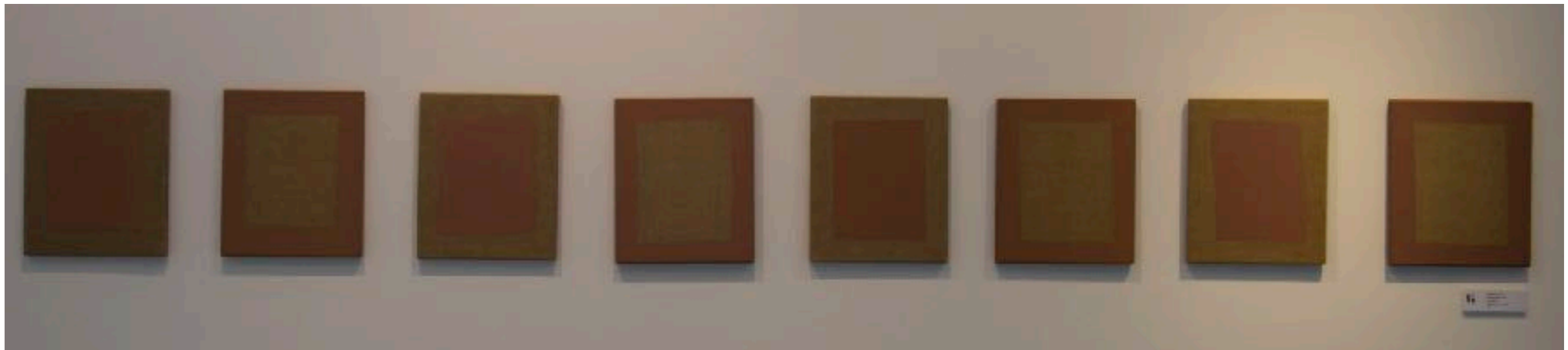
A négyzetes körré formálása, a sík kiterjesztése a térbe: Kovács Tamás héber betűszobra erre tesz kísérletet erős konstruktivista áthallással. Különös hangsúlyt ad a műnek, hogy az ábrázolt „hé” betű kétszer is megjelenik a Mindenható nevében.

Turning the square into a round shape, extending the two-dimensional into three. Tamás Kovács's Hebrew letter-sculpture makes an attempt to achieve it, with strong constructivist character. The importance of the letter "he" as a character appearing twice in the name of the Almighty, adds a special emphasis to this work.

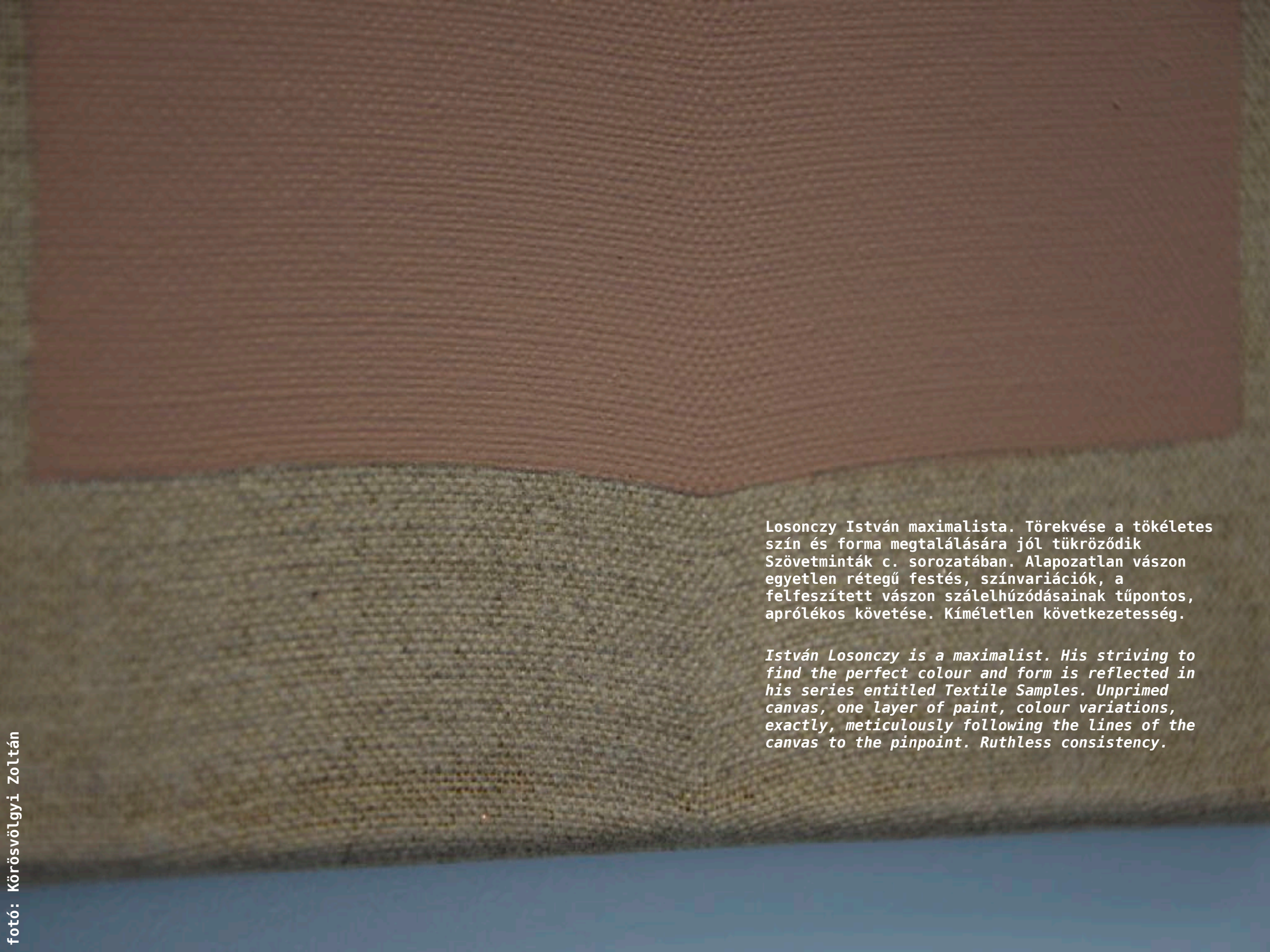
 Kovács Tamás: Héber
44
Mindenható Neve

LOSONCZY István

SZÖVETMINTÁK I–VIII.
olaj, vászon, egyenként 35x25cm, 2016

TEXTILE SAMPLES I–VIII.
oil, canvas, each 35x25cm, 2016

Losonczy István maximalista. Törekvése a tökéletes szín és forma megtalálására jól tükröződik Szövetminták c. sorozatában. Alapozatlan vászon egyetlen rétegű festés, színvariációk, a felfeszített vászon szálelhúzódsainak tūpontos, aprólékos követése. Kíméletlen következetesség.

István Losonczy is a maximalist. His striving to find the perfect colour and form is reflected in his series entitled Textile Samples. Unprimed canvas, one layer of paint, colour variations, exactly, meticulously following the lines of the canvas to the pinpoint. Ruthless consistency.

LUZSICZA Fanni

◡

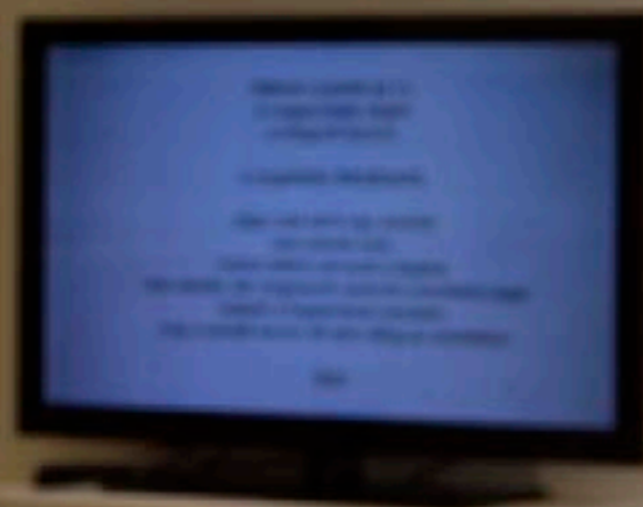
digitális fotográfia, vászon, 40x40, 2017

◡

digital photography, canvas, 40x40, 2017

6

Sokszor mondjuk: rajtunk van a jel. A kopt kultúrában ez szó szerint értendő: mindenki megkapja saját tetovált keresztjét a csuklójára még gyermekkorában. Luzsicza Fanni fotómunkája ezt emeli absztrakt, általános síkra: a személyiség helyett a megjelöltség lép előtérbe.

We keep on saying, we are signed. In Coptic culture this is literal: everyone receives an own tattooed cross on the wrist as a child. Fanni Luzsicza's work raises this to an abstract, general level: instead of the personality it is the signed nature that gets in the foreground.

PASITKA Róbert

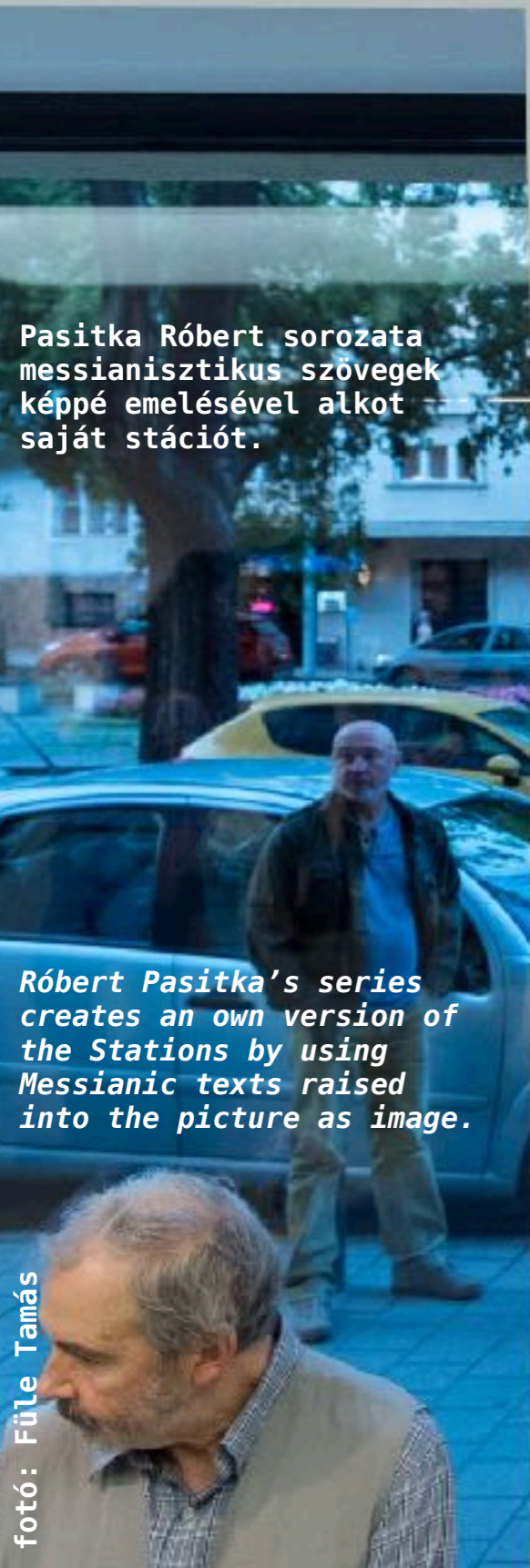

MESSIÁS STÁCIÓK I-VII.
akril, tus, vászon, egyenként 40x40cm, 2008

MESSIAH STATIONS I-VII.
acrylic, Indian ink, canvas, each 40x40cm, 2008

<http://pasitka.de>

Pasitka Róbert sorozata
messianisztikus szövegek
képpé emelésével alkot
saját stációt.

*Róbert Pasitka's series
creates an own version of
the Stations by using
Messianic texts raised
into the picture as image.*

fotó: Füle Tamás

11

füle + támasz
PHOTOGRAPHY

SZŐCS Géza

A RAJZ
grafika rézkarc és aktív dombornyomás, papír, 70x100cm,
2009

THE DRAWING
etching and active embossing, paper, 70x100cm,
2009

fotó: Hegedüs Gyöngyi

Szócs Géza különleges technikájú grafikájának fekete - természeti elemre, pajzsra vagy éppen gótikus ablakra emléktető - formája felkiáltójelként mutat felfelé figyelmezően.

The black shape of Géza Szócs's specially executed graphic work - reminiscent of a natural form, a shield or a gothic window - shows upwards as a warning exclamation sign.

SZÜTS Miklós

RÓZSASZÍN FELHŐ, 2014/26
akvarell, papír, 70x50cm, 2014

PINK CLOUD
watercolour, paper, 70x50cm, 2014

Szüts Miklós költői finomságú,
hihetetlen erejű rózsaszín felhője
egyszerre tornyosul előttünk az
ígéret hajnalaként és egy kataklizma
utórezgéseként.

*Pink Cloud by Miklós Szüts has a certain
poetic finesse and an unbelievable power
as it simultaneously towers in front of
us as the dawn of promise and the
aftershock of a cataclysm.*

VÁLI Dezső

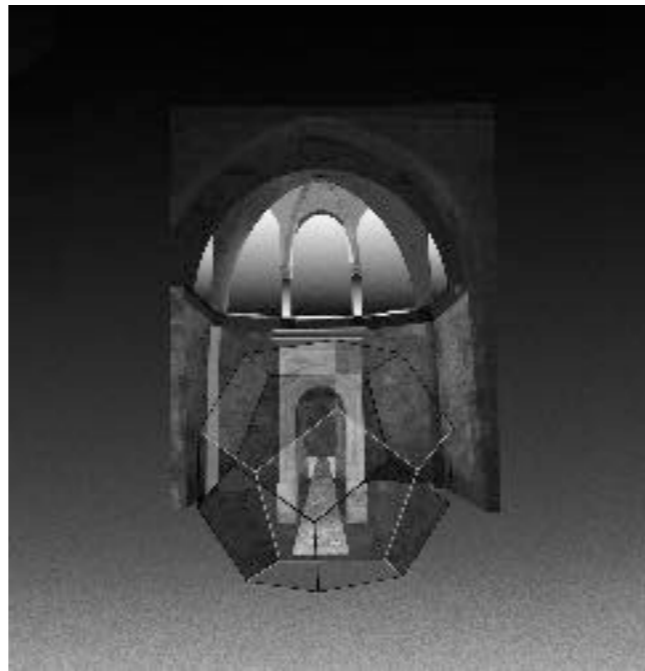
MÚTEREM, CSÖND VAN A/2017/59
olaj, farost, 90x90cm, 2017

ATELIER, SILENCE A/2017/59
oil, fibreboard, 90x90cm, 2017

Váli Dezső csendes műterme harminc éve festett kizárólagos műtermi sorozatában az elviselhetőség határáig unalmas képként invitál elcsöndesedésre, reflexióra, Isten köpenyének szegélye megpillantására a művész szándéka szerint.

The silent atelier by Dezső Váli, an integer part of his exclusive series of atelier images painted in the past thirty years, invites us, as a tolerably boring image, to stay silent, reflect and get to see the edge of God's robe, as the painter would wish us to do.

VÁSÁRHELYI Antal

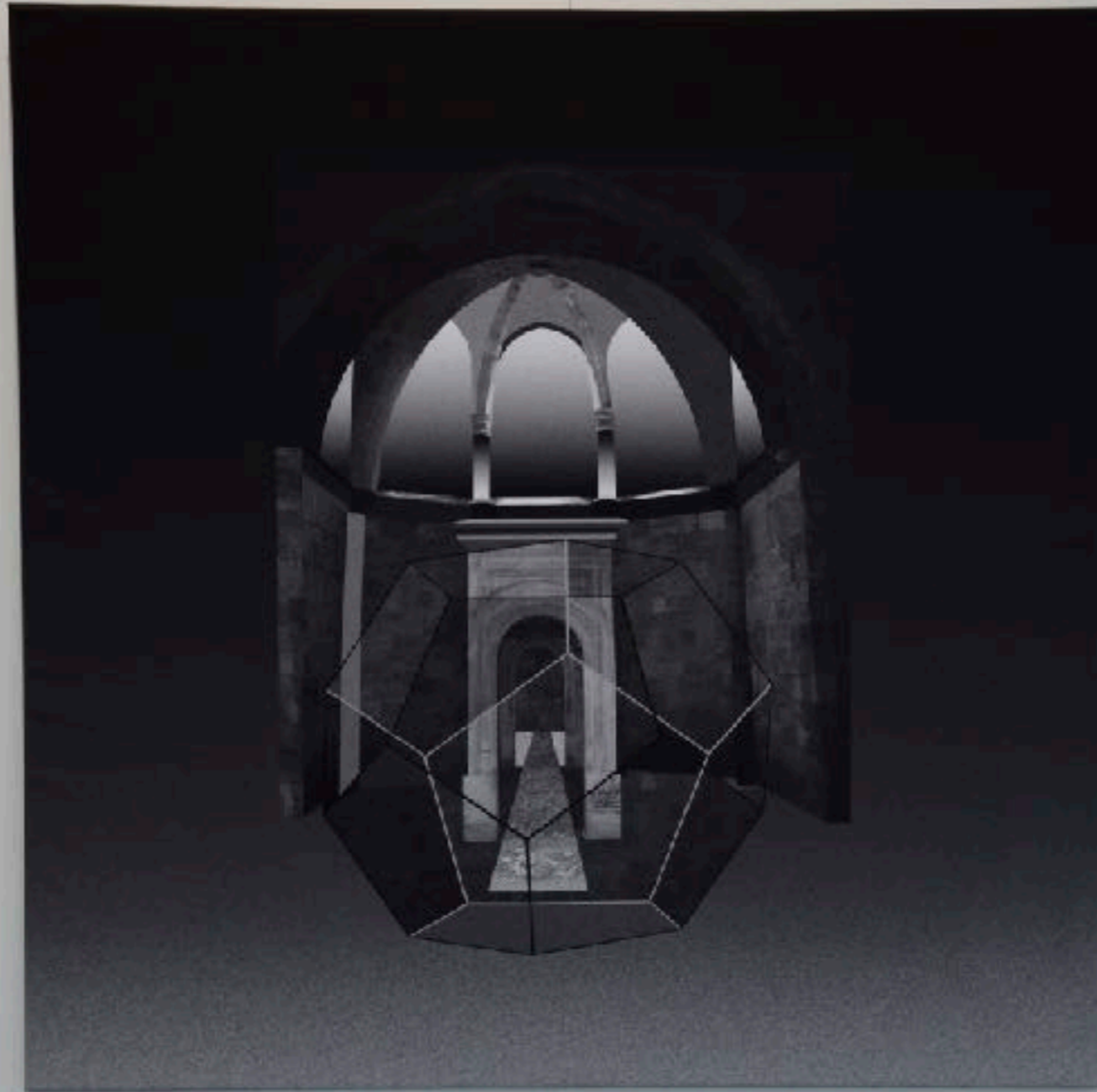
GEODETIKUS KUPOLA

grafika, digitális nyomat, vászon, 100x100cm, 2014-2016

GEODETIC DOME

graphics, digital print, canvas, 100x100cm, 2014-2016

Vászárhelyi Antal szakrális geometrikus képén – egy rodoszi kolostor, egy moldvai templomkapu és egy geometrikus alakzat rétegei mögött – felsejlik az Alkotó (és az alkotó) hite a megtervezett, rendezett világunkban.

In Antal Vászárhelyi's work of sacred geometry – behind the layers of a Rhodes monastery, a Moldavian church portal and a geometric shape – does the Creator's (and the artists's) belief in the designed, planned and ordered world appear.

6

VESZELY Beáta

ARABELL 2017
testlenyomat, vászon, agyag, kb. 260 cm széles, 2017
(a HARP 2017 alkotótábor közreműködésével készült)

ARABELL 2017
body print, canvas, clay, approx. 260cm wide, 2017
(made in cooperation with HARP 2017 participants)

Veszely Beáta – a HARP 2017 keretében készült – lónyomata ősi barlangrajzként vagy akár egyfajta veraikonként is tanúskodik a teremtett világ tökéletességéről. Szébbet, de legalábbis tökéletesebbet festeni sem lehet.

Beáta Veszely's horse print – created in and with the HARP 2017 program – is witness to the perfection of the created world like an ancient cave painting or a kind of a Vera Icon. Painting a more beautiful or at least more perfect version is impossible.

VOTIN Dóra

SZENT KÉP
festés, talált fa, 27,2x14 cm, 2017

SAINT IMAGE
painting, found wood, 27.2x14cm, 2017

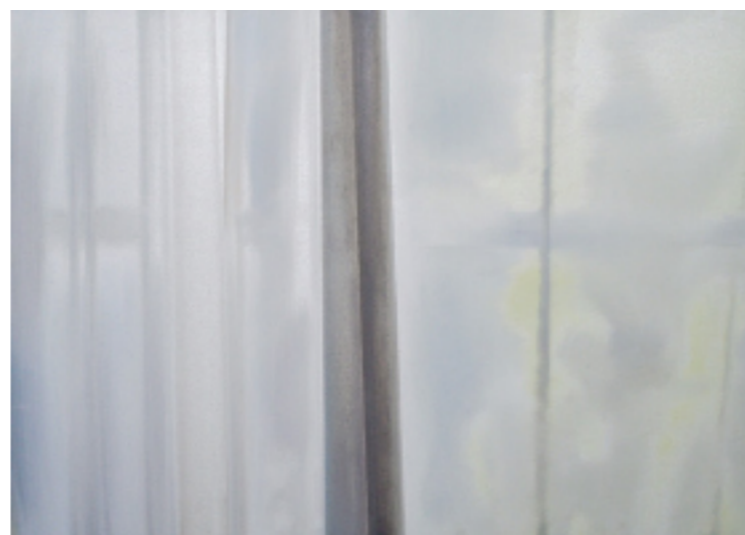
AMIKOR MÉG SZENTEK ÉLTEK
festés, talált fa, 33,5x14,5x14,3cm, 2017

WHEN THERE WERE SAINTS STILL
painting, found wood, 33.5x14.5x14.3cm, 2017

Votin Dóra „deszkás” képein az alapanyagként alkalmazott használt fa karakterét és sebzettségét emeli ki redukált művészi gesztusokkal, hogy saját sebzettségünk karakteralkotó természetére hívja fel a figyelmünket.

The “board images” by Dóra Votin emphasise the character, the wounds of the pre-used wood applied as a basis, with a reduced set of artistic gestures, in order to call our attention to the character creating nature of our own injuries.

ZOLTAI Bea

KITEKINTÉS
olaj, vászon, 50x70cm

OUTLOOK
oil, canvas, 50x70cm

A szemérmesen rejtőző dolgok ébresztette kíváncsiság és a felfedhetetlen titkok tiszteletben tartására figyelmeztetés jelenik meg Zoltai Bea függönyös képének visszafogott, finom festőiséggel ábrázolt, élő paradoxonán.

Curiosity awoken by the chastely hiding things and the warning of respecting the unrevealable secrets appear in the living paradox of Bea Zoltai's curtain image, showcasing a reduced and refined set of painterly values.

A megfejtés nem Isten dolga-é?
(1Móz 40,8)

Do not interpretations belong to God?
(Gen 40:8)

MIND

VISZTA HÍRVERZSÉK

BENCZÜR Emese / HÓDI Ádám / ERDELYI Gábor / HERBERT Anna
HEGEDŰS Gyöngyi / KOVÁCS Zoltán / LOSONCZY István / LUZZICZA Áron
PÁSIKAI Róbert / SZÓCS Gábor / SZÓTS Miklós / VÁRI Dávid
VÁSÁRHELYI Katalin / VEGZELY Beatrix / VOTIM Dóra / ZOLTAR Dóra

ART

fotó: Hegedűs Gyöngyi

Események / Events

2017_09_07
Sajtóvezetés / Press Briefing

2017_09_07
Megnyitó / Opening

2017_09_09
Tárlatvezetés / Guided Visit

2017_09_19
Tárlatvezetés / Guided Visit

2017_09_20
Zenei minimum / Minimum in Music

2017_09_21
Finisszáz / Finissage

Sajtó / Press

2017_09_08
Hegyvidék TV – Budai Híradó

2017_10_02
Mértékadó – Puritanus – tiszta művészet

2017_09_14
Hegyvidék – Kortárs szakraális válaszok

2017_09_13
Hegyvidék TV – Kultúrpoint

2017_09_19
Parókia – Isten a galériában

Ilyen kiállítást nyitni kitüntetés. Köszönettel tartozom a kiállítóknak remek munkáikért és nagylelkűségükért, a Hegyvidék Galéria munkatársainak, Balázs Attilának, Kallós Juditnak és Papp Ildikónak a rengeteg segítségért, a feleségemnek, Zsuzsinak mindenért, de külön a kitartó támogatásért, Marci fiamnak a nyitás előtti segítségért, Dr. Békési Sándornak a nagyszerű megnyitóért, Gulyás Annának, Király Nórának és Kruppa Bálintnak zenei közreműködésükért, Veres Bálintnak és Tillmann Józsefnek a beszélgetős zenei estéért, valamint mindenkinek, aki eljött. És köszönet Istennek a megfejtendőkért és a megfejtésekért. – Körösvölgyi Zoltán, kurátor

Opening such an exhibition is an honour. I would like to thank the exhibitors for their great works and their generosity, the Hegyvidék Galéria team, Attila Balázs, Judit Kallós and Ildikó Papp for their help, my wife, Zsuzsi for everything, but especially the pertinacious support, my son, Marci for his help before the opening, Dr. Sándor Békési for the great opening speech, Anna Gulyás, Nóra Király and Bálint Kruppa for their musical contribution, Bálint Veres and József Tillmann for the evening talk on music, and all those who came. And I would like to thank God for the works to be interpreted, as well as the interpretations. – Zoltán Körösvölgyi, curator

Hegyvidék Galéria
1126 Budapest Királyhágó tér 10.
Telefon: +36 1 225 7160
www.facebook.com/hegyvidekgaleria

